

АЗБУКАРЧЕ = АЗ МОГА

Бъдещето на младостта е мъдростта. Нека си припомним приказката за мъдреците, които никога не били виждали слон. Завързали им очите и им дали възможност единствено с опипване да достигнат до истината – какво животно е слонът. Единият държал хобота и го определил като змия. Другият му докоснал корема и отсякъл – като бъчва е. Третият му обгърнал крака и решил, че е като дънер. Четвъртият му пипнал ухото и заявил, че е огромно ветрило. Какво било учудването им, когато с развързани очи съзрели цялото тяло на слона. Мъдреците стигнали до истината, че явленията в живота имат много страни и трябва да се опознаят, ако човек иска да прозрے същността им.

Също като древните мъдрци, учениците от НУ „Васил Петлешков“ взеха участие в състезанията:

- „Аз рисувам“ – 29.11.2012 г.
- „Аз, природата и светът“ – 19.12.2012 г.
- „Знам и мога“ – 26.01.2013 г.
- „Аз и числата“ – 30.01.2013 г.
- „Аз и буквите“ – 21.03.2013 г.
- „Ключът към музиката“ – м. март 2013 г.

Състезанията са под патронажа на Сдружението на българските начални учители.

Със своето участие учениците доказаха своето „Аз“ в света на буквите, числата, палитрата, природата и звуците. За пореден път резултатите показват, че само началният учител може да освобождава ума и да не подчинява духа на детето. А на финалистите – Теодора Апостолова – 16 клас, и Величко Костов – 1а клас – на 19.04.2013 г. пожелаваме... те просто могат.

Валентина ТРЪНДУШЕВА
НУ „Васил Петлешков“, гр. Браçигово

БЛАГОДАРСТВЕНО ПИСМО

До г-жа К. Найденова
Директор на
КСУДС „Васил Петлешков“
гр. Браçигово

Уважаема госпожо Найденова,

Нашият подарък ще бъде от думи... думи на благодарност към Вас.

С Вашия благотворителен жест в навечерието на Възкресение Христово да ни подарите мечтаната абитуриентска вечер (прекрасни абитуриентски рокли) Вие още веднъж доказахте, че в България има хора, на които може да се разчита безрезервно, хора с големи и щедри сърца, с които можем да се гордеем.

Благодарим Ви, че подавате ръка на по-слабия (на такива като нас), връщате вярата на отчаяния и вдъхвате сили на падналия духом.

Вие сте човекът, помагач ни да продължим напред по пътя в развитието на нашите личностни качества, намирането ни на работа в чужбина - Франция. Вие сте тази, която внесе радост, усмивки и хармония в нашия живот.

Благодарим Ви от сърце за всичко, което сте, за това, че Ви има!

В навечерието на Рождество Христово Ви пожелаваме да живеете в добри мисли и любов в сърцето и със светлина в душата!

Да преминавате през добро и зло с позитивна енергия и смелост!

Благословена да сте!

Ели Ст. ТОДОРОВА
Теменужка Дим. ДИМИТРОВА
с. Исперихово

Повишаване квалификацията на служителите в администрацията на Община Браçигово

В началото на месец април 2013 г. кметът на община Браçигово, съвместно с ръководителя на Управляващия орган на ОПАК и Министерството на финансите подписаха договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Административен капацитет“, бюджетна линия BG051PO002/12/2.2-07 с наименование „Повишаване квалификацията на служителите в администрацията на Община Браçигово“ на обща стойност 89 904,30 лева. Продължителността на проекта ще бъде 12 месеца. Общата му цел - осигуряване на условия за привличане на инвестиции с цел устойчиво развитие на община Браçигово чрез обученията и повишаване

капацитета на служителите в Общинска администрация и кметовете на кметства.

Специфичните цели на проекта са повишаване капацитета на служителите за привличане на инвестиции чрез подобряване на квалификацията и мотивацията им. Очакваните резултати от проекта са:

- Осигурени условия за привличане на инвестиции чрез обученията и повишаване капацитета на служителите в Община Браçигово чрез изучаване на английски език.

- Обученията за междукulturна комуникация, толерантност и антидискриминация.

- Привличане на инвестиции за подобряване на ключови компетентности.

Таня ЙОРГОВА

МЕЖДУ ДВА БРОЯ

Обществена трапезария продължава до края на годината

От 7 май до края на годината ще бъде продължено действото на социалната услуга „Обществена трапезария“ в община Браçигово. Проектът е спечелен в началото на ноември 2009 г. по линия на Министерството на труда и социалната политика и се реализира ежегодно вече за четвърти пореден път. Целта на социалната услуга е предоставянето на безплатна топла храна на над 50 самотно живее-

щи лица и семейства, получаващи минимални пенсии, на скитачи и бездомни лица и деца. Трапезарията се намира в Домашен социален патронаж в града. На хората с увреждания на опорно-двигателния апарат храната се доставя по домовете.

За в бъдеще ръководството на проекта възнамерява да ошири дейността си като обхване и хора с нисък социален статус от населените места в общината.

ИНФОРМАЦИОННА КАМПАНИЯ ПО ОС 3

На 17 април в залата на Младежкия дом в Браçигово от 9.30 часа ще се проведе информационна среща по ОС 3 от Програма за развитие на селските райони /2013-2015/. Ще бъдат представени:

1. Мярка 311 – Разнообразяване към неземеделски дейности.
2. Мярка 312 – Под-

крепа за създаване и развитие на микропредприятията.

3. Мярка 313 – Насърчаване на туристическите дейности.

4. Мярка 321 – Основни услуги за населението и икономиката в селските райони.

5. Мярка 322 – Обновяване и развитие на населените места.

Цветан Цветанов проведе работно посещение в област Пазарджик

Заместник-председателят на ПП ГЕРБ и председател на Националния предизборен щаб на партията проведе работно посещение в област Пазарджик. Той се срещна със симпатизанти на ГЕРБ

в Браçигово и Пещера. Цветанов беше придружаван от водача на кандидатдепутатската листа д-р Дончо Баксанов и от втория в листата - Гинче Карминова.

„Априлци“

АПРИЛСКИ ПОРИВ

Поглеждам черешата.
Леле-е-е! Как ми е писнало!
Как да не грабна секирата?!
Да я съборя, да я натисна,
та да я натрупя безмилостно!
И да направя черешови топчета,
като ония,
архивните.
Да ги натъпча с барутец и с копчета,
пък да им пална фитилите!
Да гръмнат! Да треснат!
Чак в пъпа на София
тътен и рев да се чуят.
Белким се стреснат ония, в покоите,
гето в сурата ни плюят!
Дето крадат!
И ни правят на балами!
И са в комбина със шайките!
Дето с „реформи“ главичкат ни,
мамят ни,
та чак ни таковаха майките!
Белким се стреснат
и всички поплювковци,
гето шумолят на фурната,
а пък кълват
на предизборни приказки
и спят като тръгнат към урната.
Хващам секирата!
Гледам черешата.
То-о-о... Верно!
Добра е за топчета...
А пък с плог е отрупана!
Милата!
Я първом да сложа компотчета...

Димитър СТЕФАНОВ

Магазин „ХИТ“

	0,99 лв.		2,59 лв.
	2,49 лв.		9,99 лв.
	5,99 лв.		4,59 лв.
	1,89 лв.		11,99 лв.

Промоцията се организира със съдействието на:

Всяка сума в скобите за наличен паричен или за кредитен на кредитна карта. Висока цена на изделията. СД. Производителите не носят отговорност за неточности в цените.

За контакти: тел.: 0331/ 6 42 06; моб.: 0899 96 35 33; факс: 0331 2 35 22

с песен на уста

Хайдушката народна песен

“...Песента на балканските славяни е красноречива и дълга като опашка на мантия на някаква древна олимпийска богиня. Но тази величествена мантия е изпъстрена с кървави петна. Движенията на тази богиня са внезапни и решителни, те са движенията на Белона... Песента може да бъде героична не поради това, че става в нея дума за кръвопролитие, но за туй, че поетическият ѝ ход е неочаквано поразителен...” - писа някога за нашата народна песен Юрий Венелин.

И както прекрасно цвече израства от пръстта, така народната песен изниква от страданието, от насилието и потисничеството, както се вижда от песента, в която осмаллият говори на българката - робиня:

*“Разплети си коса,
направи си сянка,
ако искаш вода,
вода кладенчова,
спомни си за майка,
порони сълзи,
па се напи с вода...”*

Чуждото потисничество в друга песен принуждава хайдутите да излязат в гората преди да закука кукувицата, “преди пролет, рано преди Благовещ...”, ала както разказва народният певец, “...пресече го на бели снягове...”. Сред голия, люлян от снежни виелици, рид хайдутите не се поколебават да натрошат от близкия параклис кръстове и икони, за да запалят огън! Геният на народния певец надниква в българската народопсихология, като ни показва как българинът поставя над вярата си верността към делото на борбата с поробителя...

И тя, хайдушката народна песен, е истинска палитра на нашата духовност от векове... И в нея се вижда, че хайдутинът не е тръгнал за злато или за слава, нито пък коленичил в нозете на някоя “дама на сърцето” като европейските рицари... Той няма право на това, но пък има сестра, която мълчи пред насилника, чува думите му:

*“Казуй, море,
Милена хайдука,
че въртиме тия черни очи,
че сечеме ръце до рамена,
че сечеме нозе до колена...”*

А можем ли да очакваме от обкования в броня високомерен рицар като Барбароса или Ричард Лъвското сърце, които също са посветили живота си на Освобождението (макар и на Божи гроб), да завещае нещо небивало:

*“...На глава ми, майко,
манастир изгради,
на сърце ми, майко,
градина загради*

*.....
на сърце ми, майко,
чешма да изведеш
край чешмата, майко,
байрак да побиеш...”*?

Още повече, че в хайдушката песен най-ярко проличава българският характер в срещата на свободния по дух балканец със смъртта, която за него не е гибел и тление, а изява на героичното и възвишеното. Българинът, непреклонен глава, вижда в нея своеобразното прескачане в отвъдното, в света на баладата, на безсмъртието... Каква е тази вяроност към човечността и саможертвата, която кара нашия хайдутин да говори в очите на мъчителите си:

*“Ох, сечи, сечи, бюлюкбаши,
пуста останала,
кога глава ум немала
с вас да се разправи!”*

Или да пожелае, когато го обесят: *“Перчемът да се ветрее,
ризата да се белее...”*?

Именно в народната песен, най-вече хайдушката, певецът е враждал копнежа на народа ни към героичното, възвишеното и прекрасното, с което е надмогвал потисничеството, за да се докосне до живецата на вечността...

Димитър АДЖЕЛАРОВ

*** ДО ФРАНЦИЯ И НАЗАД *** ЕДНО ДОСТОЙНО ПРЕДСТАВЯНЕ

Всичко започна месеци преди това с огромна мотивация у учениците от ОУ „Христо Ботев“ и с неуморни репетиции. Всички вярваха, че ще успяват да се справят с тази отговорност – да се представят достойно на хоров фестивал с международно участие.

На 28 март в 10 часа с автобус, осигурен с подкрепата на Община Брацигово, тръгнахме от училищния двор. Имаше и радост, и сълзи в очите на родители, близки, съученици и учители. Денят премина на път, но умора не се усещаше. Пътуването със самолет от София до Париж и от Париж до Лион се оказа първо за много от момичетата и емоциите бяха налице. Много по-силни бяха те обаче, когато в полунощ на летището в Лион ни посрещнаха единни изключително ведри и усмихнати хора, които през следващите дни бяха за нас нашите семейства, домаки-

посетим училището им, където се учат деца на възраст от 6 до 13 години. В 10 часа бяхме поканени да присъстваме в час по английски език. С интерактивни игри и усмивки времето мина неусетно.

Следващата спирка беше „Паркът на птиците“ – забележителност, с която местните хора се гордеят. И то с пълно право. Малко са думите, за да се опише биоразнообра-

подготовката. Репетираше се много - първо сами, после с останалите участници във фестивала. Това бяха хорове от Франция, Испания, Италия и Белгия, хорове с дългогодишна школа.

В съботната вечер предстоеше едновременно самостоятелен концерт на съставите, като всеки хор се представяше в различно селище. На нас се падна честта да изпълним репертоара си от 18 песни на сцената на

песните си. В този момент проличаха месеците неуморна и безвъзмездна работа на музикалния ръководител г-жа Маргарита Пейкова, упоритостта на децата, постоянството им и желанието да се представят успешно. Бурните аплодисменти на публиката бяха за нас жури. Те показваха, че макар и на български език, песните са докоснали сърцата им. Това беше и целта. Браво, момичета! Постигнахме я!

Оставаше още един ден, който беше и най-очакваният - общият концерт на всички участващи държави. Всеки хор представяше 4 песни от своя репертоар, а за финал участниците изпълняваха по една от всяка държава. Организаторите единодушно бяха решили песента, която да заркрее фестивала да е именно „Една българска роза“. Нашите момичета изпълниха втори подобрите песни, след домакините от Франция. Разбира се, сприваха се блестящо. След тях бяха съставите на Испания, Белгия и Италия. Кулминацията настъпи, когато всичките 160 участници изпълниха общите песни, разучавани с месеци. Момичетата ни майсторски се справиха с четирите езика, абсолютно чужди за тях, а „Една българска роза“ предизвика истински фурор. Представте ли си как звучи тази наша емблематична песен в огромна зала, изпълена от 160 хорови изпълнители и аплодирана от многолюдна публика? Всички присъстващи се изправиха на крака и дълго аплодираха.

Организаторите връчиха плакет и медал на ръководителите с благодарност към всички участници. Емоциите бяха много силни – от удовлетворение за добре свър-

шената работа до тъга, че това събитие приключи.

Тук е мястото да спомена, че 31 март - неделя, бе католическият Великден и ние бяхме част от този празник. Успяхме да се приберем в семействата в късния следобед и да прекараме 2 часа само с тях, разменяйки си подаръци, снимки и впечатления, защото предстоеше нещо още по-вълнуващо - обща вечеря с всички хорове и изпращане специално за нашата група. Пристигнахме

за вечерята в съседно селце последни, момичетата бяха точно като принцеси. Всички ги очакваха. Вечеряхме и тогава започна нещо, което само чистите детски сърца могат да сторят. Говорещи

30 mars et 31 mars 2013
LES PETITS CHOEURS D'LA DOMBES
LES GAMINS DU VAL DE SAONE
FESTIVAL EUROPEEN DE
Chorales d'enfants

тувахме. Беше време да си вземем довиждане. На сутринта в понеделник започна пътуването ни обратно към родното място. Умора нямаше дори когато

стъпихме на летище София след няколко часа път, въпреки че за тези дни емоциите и енергията, която изразходиха момичетата бяха огромни. Жадни за разкази, родителите ни посрещнаха

на различни езици бяха едно цяло – танцуваха като едно цяло, разменяха си адреси и подписи по тениските, пожелаваха си пак да се срещнат, макар и догодина. От столова залата се превър-

на летището. И тук е мястото да им благодарим за оказано съдействие и съпричастност при подготовката на документите за пътуването и за това, че лично се ангажираха да осигурят посрещането

на в дискотека, а нашите момичета плениха връстниците си, като поведоха кръшно българско хоро, на което се хванаха всички. Накрая имаше общи снимки и сълзи, усмивки и топли спомени. Малко преди полунощ се преместихме в нашата си малка заличка, където ни чакаха нетърпеливо хазяите ни, които отвориха домовете и сърцата си за нас. Отново имаше танци и хора, прегръдки и наздравници.

ни от летището. Имаше и още изненади... Тихомълком, без да знаят децата, беше организирано посрещане от кметна на селото ни г-н Милушев и съученици и съселяни. С бонбони, приветствия, музика и аплодисменти стъпиха на родна земя героините, успели за толкова кратко време да се подготвят и да представят не само селото, но и цялата ни нация отлично. Браво, шампионки!!!

Николина ВЛАХОВА
учител по английски език
ОУ „Христо Ботев“, с. Бяга

ни, екскурзоводи и най-добри приятели. Настаниха ни в домовете си в селцето Сент Тривие

зиемо на този огромен парк. Въпреки лошото време, успяхме да обиколим и да разглеждаме пернатите чак

сюр Моанян и на 29 март - петък, нашето приключение започна. Нямаше как да не

до късния следобед. На третия ден беше време да се захванат момичетата с

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БРАЦИГОВО

През месец април 2013 година постоянните комисии към Общински съвет – Брацигово, предстои да разгледат 22 докладни, внесени от изпълнителната власт. Ще се дебатира върху:

- Кандидатстване на църковното настоятелство при храм „Св. Сретение Господне“ за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 322 „Обновяване и развитие на населените места“ от ПРСР 2007 - 2013 г.

- Отпускане на три куб.м иглолистни трупи - безвъзмездно, от общинската гора на кметство Розово за ремонтна дейност.

- Приемане на годишен план за развитие на социалните услуги на територията на община Брацигово за 2014 г.

- Приемане на отчет за поддържане на общинските пътища при зимни условия сезон 2012 - 2013.

- Отпускане на двадесет куб. м иглолистни трупи - безвъзмездно, от общинската

гора на кметство Бяга за ремонтна дейност.

- Отпускане на два куб.м иглолистни трупи - безвъзмездно, от общинската гора на Ангел Иванов Цветков от село Розово за извършване на ремонтна дейност във вилата му в курорт Розовски врив.

- Утвърждаване разходи за командировка на кмета на община Брацигово за първото тримесечие на 2013 г.

- Приемане на общинска програма за закрила на детето за 2013 г.

- Искане за изменение на ПУП-ПР за част от кв. 121, УПИ VII - Озеленяване и детска площадка, УПИ XXVIII, УПИ XXVII, УПИ XXV и улица - тупик по действащия регулационен план на гр. Брацигово.

- Приемане на годишен доклад за дейността на „Инфрастрой“ ЕООД - гр. Брацигово, за 2012 г.

- Отчет за работата на Общинска администрация за 2012 г.

- Допълнение на тарифата

по чл. 3, ал. 1 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Брацигово в раздел пети.

- Съгласуване на ПУП-ПР за част от кв. 14, УПИ VII - Кино, търговия и улица с о.т. 95-96 по плана на с. Розово.

- Продажба на поземлен имот с идентификатор 06207.3.262 и поземлен имот с идентификатор 06207.3.129 в землището на гр. Брацигово, местност Шавариеви ливади, чрез провеждане на публичен търг с явно наддаване.

- Прекратяване на договор за наем с фирма „МИМИ АС“ ЕООД, представлявана от Тодор Димитров Делков.

- Разкриване от 1.07.2013 г. на нова социална услуга - „Център за настаняване от семеен тип за лица с увреждания“ в База 2 „Ана Гиздова“ към КСУДС - гр. Брацигово.

- Закриване на специализираната институция Дом за деца, лишени от родителска

грижа „Васил Петлешков“ - гр. Брацигово.

- Увеличаване капацитета на „Център за обществена подкрепа“ - гр. Брацигово, от 30 на 35 потребители, считано от 1.07.2013 г.

- Прехвърляне на средства от бюджетна сметка в извънбюджетните сметки на оперативните програми.

- Отпускане на осем куб. м иглолистни трупи - безвъзмездно, от общинската гора на кметство Исперихово за ремонтна дейност.

- Поемане на дългосрочен дълг с кредитор Банка за финансиране на „Просрочено плащане към доставчици от страна на СОВ „Народни будители“.

- Разрешение за разсрочване на задължения за местни данъци и такси за сума, по-голяма от 30 000 лв. и срок, по-голям от една година.

Изпълнителната и законодателна местни власти си запазват правото на промени в така изнесените проектоплан. Габриела АПОСТОЛОВА

ОБЩИНА БРАЦИГОВО

ЗАПОВЕД

№ РД 208/08.04.2013 г.

град Брацигово

На основание чл. 44, ал. 1 и ал. 2 от ЗМСМА и във връзка със започване на полските работи в земеделските имоти, намиращи се на територията на град Брацигово, както и за опазването им от посегателства през стопанската 2013 г.

ЗАБРАНЯВАМ:

Пашуването на всякакъв вид животни, под каквото и да е предлог, в ниви, ливади и трайни насаждения, собственост на физически и юридически лица.

За нивите и ливадите забраната важи от 8.04 до 30.10.2013 година, а за трайните насаждения - цялото време.

При констатиране на нарушения да се налага глоба от 50 до 500 лева, съгласно чл. 28, т. 1 от Наредба № 1, приета от ОбС – Брацигово.

Настоящата заповед да се доведе до знанието на всички заинтересовани лица за сведение и изпълнение чрез вестник „Априлци“.

Контрола по изпълнението ѝ възлагам на Зинаида Глухчева – гл. експерт ЗГВ в Община Брацигово, и на полската охрана.

Васил ГЮЛЕМЕТОВ
кмет на община Брацигово

ЧРЕЗ ЕЛЕКТРОННА ИНФОРМАЦИЯ КЪМ УСТОЙЧИВА ЗАЕТОСТ

Идейната основа на сдружение „Ние и роден край“ е обединяване на масите от региона за осъществяване и зачитане на техните интереси. Чрез уставните цели Сдружението обединява интелектуалния, стопанския и духовен елит и приоритетно подпомага безработните, малките и средни предприятия. Извършва консултантска дейност, маркетинг и реклама и информира местната общност за изграждане на система за ефективна и справедлива социална сигурност.

След задълбочено изследване на местния трудов пазар и анализ за ефективност, предвид високата безработица на работоспособното население, целим трудова заетост в областта на селското стопанство.

Сдружението изработи проект по програма „Глоб@лни библиотеки - България“ и с коалиционните партньори – библиотеки от Брацигово и селата Равногор и Козарско, внесе проектното предложение към „Грантова схема за финансиране на иновативни проекти – 2013“. Целта е пови-

шаване ефективността на всички целеви библиотеки по програма „Глоб@лни библиотеки“ за осигуряване на добра Е-информированост и квалификация, за компетентно представяне на информация за трудовия пазар и подпомагане от европейските фондове.

Ще се разработи методика за текущо наблюдение – онлайн, която ще поддържа и надгражда висок стандарт за повишаване квалификацията на всички целеви групи. Ще бъде разработен обучителен модул и ще се проведат обучения на безработни и служители от целевите библиотеки, както и създаден самоучител, достъпен чрез сайт от водещата организация.

Дейностите ще допринесат за подобряване на обществената информираност и чувствителност относно безработицата в различните възрастови групи.

В дългосрочен план проектът ще осигури достъп до най-нова информация и актуална квалификация на широката общност.

Иордан МАДАРОВ
председател на сдружение „Ние и роден край“

ЧИТАЛИЩА ОТЧЕТОХА ДЕЙНОСТТА СИ

На 15.04.2012 г. се проведе отчетно-изборно събрание на НЧ „Васил Петлешков - 1874“, Брацигово.

Присъстващите читалищни деятели коментираха въпроси от различно естество, касаещи по-нататъшната работа на културно-просветното дружество.

Дневният ред, по който премина събранието, включваше:

• Доклад за дейността на читалището през отчетния период 2010 - 2012 г.

• Доклад за разходваните финансови средства през отчетния период 2010 - 2012 г.

• Избор на ново настоятелство и проверителна комисия.

• Определяне размера на членския внос.

Председателят на читалищното настоятелство Иванка Стефанова припомни дейностите и изявиите на читалищните дейци. Изслушан бе и отчетът на проверителната комисия.

Присъстващите членове, от общо 160 действителни с право на глас, приеха отчета за дейността на читалището през отчетния период, както и отчета за разходваните финансови средства, отпуснати от държавна субсидия и общински бюджет.

Спокойно премина и изборът на ново настоятелство и проверителна комисия. Всички гласуваха за предложените членове

и заявиха доверието си към тях и увереността си, че тези личности ще се справят с гласуваните им отговорности.

Новото настоятелство се състои от девет членове, а именно: Гена Павлова, Екатерина Дамянова – Шишкова, д-р Милана Тодовичина, Мария Анастасова, Костандинка Найденова, Иванка Стефанова и Георги Кабов, д-р Милка Кънчева и Павел Янков.

За председател единодушно бе преизбрана г-жа Иванка Стефанова.

Новоизбраната проверителна комисия се състои от трима членове с председател Севдалина Китова.

Последен от дневния ред бе обсъден въпросът с размера на членския внос. Предложено бе да не се актуализира сумата за работещите действителни членове на читалището, която остава 5 лева годишно, както и сумата за учащи, студенти и пенсионери, която си остава два лева.

С това събранието бе закрито поради изчерпване на дневния ред.

На новоизбраното настоятелство и проверителна комисия пожелаваме много ентусиазъм и дръзновение, за да устояват на предизвикателствата на трудното време в самодейността и културата.

Галина ТРАЯНОВА
секретар на НЧ „В. Петлешков“

На 4 април от 14 ч. се проведе поредното отчетно-изборно събрание на НЧ „23 април 1876 г. - 1909“, с. Равногор.

От 62-ма членове присъстваха мнозинство – 55. Като гости присъстваха кметът на селото г-н Коланев и местният свещеник Атанас Николов. Събранието се ръководеше от председателя Елена Кисова. Отчет за дейността през периода 2010 - 2013 направи секретар-библиотекарят Мария Спасова, а отчет за изразходване на средствата - председателят на ревизионната комисия Мария Апостолова.

След направените изказвания, мнения и препоръки, преминахме към избор на настоятелство, председател и нова ревизионна комисия. Настоятелството се запази в същия състав като единодушно за председател бе преизбрана Елена Кисова.

Събранието завърши със скромна почерпка и хоро. Мария СПАСОВА

РИОСВ - Пазарджик приема уведомления за изкупуване на охлюви до 1 май 2013 г.

РИОСВ - Пазарджик, приема уведомления от физически и юридически лица за изкупуване на охлюви до 1 май 2013 г.

Дейността по събиране от природата и изкупуване с цел търговия и износ на живи охлюви, черупки и месо, включително и за фермено отглеждане, е регламентирана в Заповед № РД - 361 на министъра на околната среда и водите от 9 април 2004 г. (ДВ, бр. 38/2004 година)

Градинският (Helix pomatia) и лозовият охлюв (Helix lucorum) попадат в Приложение № 4 (видове под регулирано опазване и ползване) на Закона за биологичното разнообразие. Съобразено с биологията на двата сухоземни вида, разрешен период за събиране им през годината е 10 май - 30 юни. Екземплярите трябва да са с размери над 28 мм в диаметър на черупките. Отговорниците на изкупвателните пунктове са длъжни да осигурят хладни помещения за съ-

храняването им, подходящ амбалаж и калибровъчни сита за отделяне на маломерните екземпляри, които трябва да бъдат върнати в природата.

Ако до 30 юни 2013 г. останат неизнесени количества, то лицата са длъжни да ги декларират в съответната РИОСВ в срок до 5 юли 2013 г., като след проверка от страна на инспекцията се съставя протокол, необходим пред МОСВ за издаване на удостоверения за износ. Лицата, които отглеждат във ферми градински и лозови охлюви са длъжни да декларират пред РИОСВ количествата в тях до 25 април 2013-а. При неспазване на изборените изисквания и срокове, нарушителите – физически лица, се наказват с глоби от 100 до 1000 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществени санкции от 200 до 5 000 лв., съгласно разпоредбите на чл. 124 от Закона за биологичното разнообразие.

И детските площадки със задължителен годишен преглед

И детските площадки, също като автомобилите, задължително трябва да минават през технически преглед поне веднъж годишно, припомнат от Комисията за защита на потребителите в Пазарджик. Задължението е записано в Наредбата за безопасността на детските площадки, която е в сила от 2009 г. Според нея глобата за неспазване на това изискване е от 5000 до 10 000 лева. Тя се налага, ако съоръженията са към търговски обект. Ако са общински, на съответната Община се издава предписание.

В гр. Брацигово има изградени вече две детски площадки, които приютяват малчуганите през слънчевите дни. Те са в съответствие

с изискванията за безопасност - без стръмни пързалки, остри ръбове и режещи повърхности. Необходимо е само да се опазват от деца и възрастни, за да се ползват повече време.

Засега в Пазарджишко няма фирма, която да извършва сертифицирането на тези съоръжения. Най-близката е в Стара Загора.

Предстоят проверки дали собствениците на пързалки са ги обезопасили и дали им се прави годишен технически преглед. За нова или ремонтирана площадка първият контрол трябва да бъде извършен до 12 месеца след въвеждането ѝ в експлоатация, гласи чл. 68 (5) от Наредбата.

„Априлци“

IN MEMORIAM

3 ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА НА

АТАНАС ЙОРДАНОВ
МИШЕВ

Смъртта винаги изненадва. Съзнаваме, че няма сила, която би го върнала отново сред нас.

Добър човек, богата душа, широко сърце. Всички, които сме имали щастието да се докоснем до този човек, ще гопомним такъв. Мир в душата на Наско! Тук ни липсва много, но споменът за него е винаги с нас.

Поклон, дълбок поклон пред светлата му памет!

Общинска администрация - Брацигово

Представяме: ТИКВА - БОТАНИКА НА ЧУВСТВОТА

Официално, но в същото време и много задушевно, премина представянето на новата книга на Александър Урумов „Тиква! Ботаника на чувствата“ в Пазарджик. То се състоя на 4 април в галерия „Г. Машев“ сред току-що подредена изложба.

Какво се крие зад това малко странно заглавие маркира накратко във встъпителните си думи журналистката Стефка Венчева – 100 къси разказа със сюжети, родени в делниците ни.

„Къси като заешки опашки. Къси като детско лято. Къси като жълтото на светофара. Къси като паметта на обществото“ – лаконичен е авторът. Той прочете три от разказите – достатъчно присъстващите да усетят какво увлекателно четиво им предстои да разлистят, естествено след като получиха автограф от писателя-драматург. Ал. Урумов бе приятно изненадан от дружеския шарж, рисуван и подарен от художника Константин Анастасов.

В галерия „Г. Машев“ в Пазарджик бе представен новият сборник от 100 къси разказа на Александър Урумов - „Тиква! Ботаника на чувствата“.

Книгата, чийто редактор е Никола Кицевски, представи главния редактор на в. „Пазарджишка Марица“ Стефка Венчева.

И авторът, и госпожа Венчева не се нуждаят от представяне в Брацигово, защото са брациговци и както господин Урумов споделя в едно свое интервю: „В провинцията може да няма утре, но има вчера – всеки те знае кой си, откъде си и колко струваш.“

Стефка Венчева блестящо определи героите на 100-те разказа: Това са днешните силуети на малките хора, пометени от стръвните хват-

ки за оцеляване, останали неприобщени към тях, тихи, изправени встрани от местата на битките, обречени може би да загинат, но все още достойно изправени на краката си. Търпеливи хора, обрелени от едно нетърпящо ги време.

Късият разказ е сред най-трудните белетристични жанрове. Александър Урумов обаче е уловил абсурдния дух на нашето време и късите му истории размиват и проследяват едновременно. Те действат като късо еспресо, което кара сърцето да бие и кръвта да пулсира. Книгата е вълшебен „концентрат“ от пестроцветни емоции и вълнуващи истории. За всяко чувство или състояние авторът е намерил аналог в растителния свят, за него

надеждата е кокиче, властта е канабис, а любовта – бял трън от семейство Сложноцветни. Всяко растение от човешката ботаника на чувствата намира в тази книга своя дом.

Александър Урумов издава своята първа книга през 2002 г. – „Исус Христос – власт и политика“, в която разглежда Исус като политически фактор в древна Юдея.

През 2009 г. се появяват „Приказки в края времето“ – първият сборник с къси разкази, отличен с награда в Националния конкурс за дебютна литература „Южна пролет“. Оттогава до днес авторът почти всяка година ни изненадва с ново произведение.

През 2010-а е премиерата на моноспектакля

„Лалугер“ по текст на Александър Урумов. Дебютът му като драматург е изключително успешен. Пиесата е представяна повече от 100 пъти, има няколко награди, сред които „Чудомир“, както и престижна номинация за „Аскеер“ за постижения в театралното изкуство през 2011 г.

„Малкото име на дните“ е вторият сборник с разкази на Александър Урумов, издаден през 2011 г. В него авторът утвърждава своя неповторим стил – непресторен, искрен, без излишни анализи, без да предлага изход от сложните житейски ситуации, в които попадат героите му. Той просто представя живота такъв, какъвто е. А той винаги е по-богат и интересен от всякаква художествена измислица.

Димитър Стефанов /Дънеков/, Стефка Венчева /Клянчева/ и Александър Урумов /от ляво на дясно на снимката от 4 април/ - общото между тях е, че са събрата по перо. Но не само! Житейският и творческият път и на тримата е започнал в Брацигово. Снимки: Луиза ПЕКМЕЗЯН

„... Белият трън е най-деликатната работа. Не само защото е от семейство Сложноцветни. А и защото обереш ли го зелен, той нищо не струва. Ако закъснееш пък, семенцата си правят чакърче като глухарчето и литват във въздуха. Любовта е също като белия трън - откъснееш ли я рано, тя още няма вкус. Изпуснеш ли момента,

може да я видиш как отлита от теб и друг я хваща и ѝ се радва. Ето защо стане ли дума за чувства и любов, винаги това ми идва наум - любовта е цвете от семейство Сложноцветни...“

Ангел Чортев е бизнесмен. Но не само!

„Защото-о-о... - намигна си той в огледалото, монтирано отвътре на шкафа му. - Да се върти мелничката за пари не е като да се намотава синджирчето около пръста. Акъл трябва за тази работа. Пипе!“

Чортев отстъпи крачка назад, за да се полюбува на отражението си в целия му XXL-размер. После, подпъхвайки дясната ръка в копчалка на ризата и полагайки лявата върху изхвъркналия му като на застаряващ слон задник, се завъртя в полукръг.

Да-а-а! Ето! Ако нахлузеше сега един туркосин мундир с лъскави копчета и златисти еполети... Ако покриеше голото си теме с триъгълна шапка... М-да-а-а! Наполеон можеше само рая да яде! Вода трябваше да му носи онзи дреболюк, който, ако беше толкова умен, едва ли щеше да изгине на „Света Елена“. Запъртък! Та не е ли повече от очевидно, че в Чортевите габарити можеха да се вместят поне две императорски величия?! И пак щеше да остане място...

Неволното сравнение с корсиканеца не смути бизнесмена. Ама никак! Че защо? Не беше ли тръгнал и той от затытеното си родно градче като никому неизвестния Ангелчо? Не беше ли се бил до кръв в какви ли не явни и „подмасови“ битки? Не беше ли залагал „ва банк“ живота и честта си? Докато смогне

да приватизира всичко, до което успяваше да се докопа. И в крайна сметка – не беше ли се издигнал и той до нещо като върховен главнокомандващ на-а-а...

На какво точно беше върховен Чортев не успя да определи, но беше безкрайно удовлетворен, че е така. И че никой не можеше да му го оспори. Че как като

ството много-много не му се отдаваше, но пък беше внедрил такава мрежа от информатори, че и най-перфектното видеонаблюдение не можеше да я бие. Всеки донасяше за всеки. Ето на това му се викаше майсторлък.

Но това далеч не беше всичко. Приискаше ли му се на Чортев я някоя

вестник, а към този род изяви Чортев подхождаше с особено внимание. Когато се забавеха, дори и сам си ги иницираше. Името му трябваше да се върти, а портретът му - да става все по-разпознаваем. Че утре... Ах, мале, майко юнашка! Като се вклинеше и в политиката, всеки цървул трябваше да знае каква звездна

проспах аз. Не ги проспах! Когато падна комунизмът, веднага си дадох сметка, че-е-е... И купих първия си чех... Дотогава бях негов директор...

- Да, но как точно го купихте? Не Ви ли беше необходим някакъв първоначален капитал?... Все пак цял цех е било това... - Не беше чак толкова

взела да ми водиш? Кой те изпрати тук?

- Ама няма такова нещо, господин Чортев! – журналистката инстинктивно се отдръпна назад. Аз... Такова... Нали знаете? Най-интересна е винаги историята на първия милион...

- Не те интересува моя първи милион, разбра ли? Важен е последният! И още по-последният!

Чортев сграбчи диктофона и го тресна с все сила в пода.

- Обирай си крушите!

- Ама...

- Никакво ама! - туловището на бизнесмена се изпъна застрашително като някаква потресаващо дебела струна. – И ха си изтървала една компрометираща думичка, ха си видяла майка си разплакана! Разбра ли ме, момиченце?

- Но...

- Никакво но! Хубавичко ще ме запомниш ти мене! Защото ако сега съм милионер, утре ще съм мултимилонер!... Мегамилонер!... Супермилионер!... Разбра ли?

Чортев отново подпъхна дясната ръка в копчалка на ризата си, като не забрави да постави и лявата на отреденото ѝ от историята място - върху издудата като огромна сдвоена топка задница. А липсата на триъгълна шапка въобще не му попречи да изреве с глас, досущ като онзи, с който Наполеон е дал заповед за атаката при Аустерлиц:

- Марш навън!

Димитър СТЕФАНОВ

МУЛТИ!... МЕГА!... СУПЕР!...

Из сериала „Под кожата на един бизнесмен“

ето го - на! Наместникът в една от фирмите му не беше ли генерал? Истински! Генерал от резерва. Пенсиониран, но все пак генерал.

О-о-о! Какво удоволствие беше да се слуша от устата на бившия висш военен: „Слушам, господин Чортев!“, „Тъй вярно, господин Чортев!“ И да се вижда как чиновнически обръща строевакът, когато му се издадеше командата „Действай!“.

В другата му фирма пък се вихреше полковник. И той пенсиониран, но... Полковник! От полицията. Ченге!

Ама пък какво ченге! Истински копой. Получеше ли нареждане да преследва някого, не питаше защо, а гонеше до дупка. По-безмилостно и от ловджийска хрътка. Вярно, производ-

поръчка да спечели, я някакъв фонд да засмуче, достатъчно му беше да подсвири и на прага му мигом се явяваха какви ли не титулувани, но гладни като улични псета бивши величия – доктори, доценти, професори, че даже и академици! За един нищо и никакъв хонорар всички те бяха готови да го гледат в очите и да повтарят до припадък: „Да, шефе!“, „Както кажеш, шефе!“

Не, нямаше никакво съмнение. Върховен е и още по-върховен ще става баеви Ангел!

- Журналистката, господин Чортев! – извади го от сладостното му самовглъбяване Пепчето, секретарката.

- Ах, да! – върна се в час бизнесменът. – Да влезе!

Бяха го помолили за интервю от един голям

величина стои насреща му. Журналистката се оказа млада и симпатично момиче, при това толкова апетитно, че Чортев неволно примлясна с уста.

- Чай? Кафе? Уиски? – предложи великодушно той.

Момичето благодари, но отказа и намести диктофона. Първите му въпроси бяха стандартни – на колко хора осигурява работа, какво смята да модернизира, какво мисли за кризата и други подобни глупости. Докато...

- За читателите ни, господин Чортев, ще бъде интересно да научат как започна Вашият бизнес? Да послужите като пример за амбициозните, така да се каже...

- Хм! – Чортев се замисли. – Трудни времена бяха тогава... Но... Не ги

скъпо, а после го ипотекираха и...

- После, да, но преди това? В самото начало?

- Със заема от ипотека разширих производството с още машини...

- Въпросът ми беше за началния Ви старт... Любопитно е с колко пари тръгнахте?... С какви...

- С мои. Лични... Имах и съдружници...

- Кои бяха съдружниците Ви, господин Чортев? Какви бяха? Колко бяха?

- Е това тебе не те интересува... Приятели... Другари... Съдружници...

- А къде са те сега?

Интервюираният не издържа и скочи на крака, облягайки се с мечете си длани върху лъскавата повърхност на бюрото:

- А бе ти, госпоице, сега репортажа ли си дошла да си прайш, или дознание си